

Mies, Mo en Cato zijn druk bezig met de voorbereidingen van hun vakantie naar Afrika.

Want de winter komt er bijna aan.

De vogels houden niet van de winter, omdat ze daar koude pootjes van krijgen. En niemand wordt blij van koude pootjes.

Mies, Mo en Cato zijn er bijna klaar voor. Nog maar héél even.

Een vrolijk prentenboek over uitstelgedrag.

Een Vier Windstreken Prentenboek

ISBN 978 90 5116 871 6

9 789051 168716

Van Winden – Van der Horst

Vreemde vogels

De Vier Windstreken

Suzanne
van der Horst

Vreemde vogels

Sanne
van Winden

De Vier Windstreken

Voor alle hoogvliegers, fladderaars, uitschieters en thuisblijvers.

En voor de kleinsten die nooit haast hebben.

En natuurlijk Lante en Jeppe.

- Suzanne

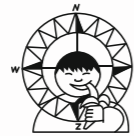
Voor mijn allerliefste Ote Mees.

Waar jij bent, zijn we thuis.

- Sanne

Tekst van Suzanne van der Horst
met illustraties van Sanne van Winden

Vreemde vogels

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

© 2022 De Vier Windstreken, Rijswijk
Tekst van Suzanne van der Horst
Illustraties van Sanne van Winden
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Nederland
NUR 273, 274 / ISBN 978 90 5116 871 6

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

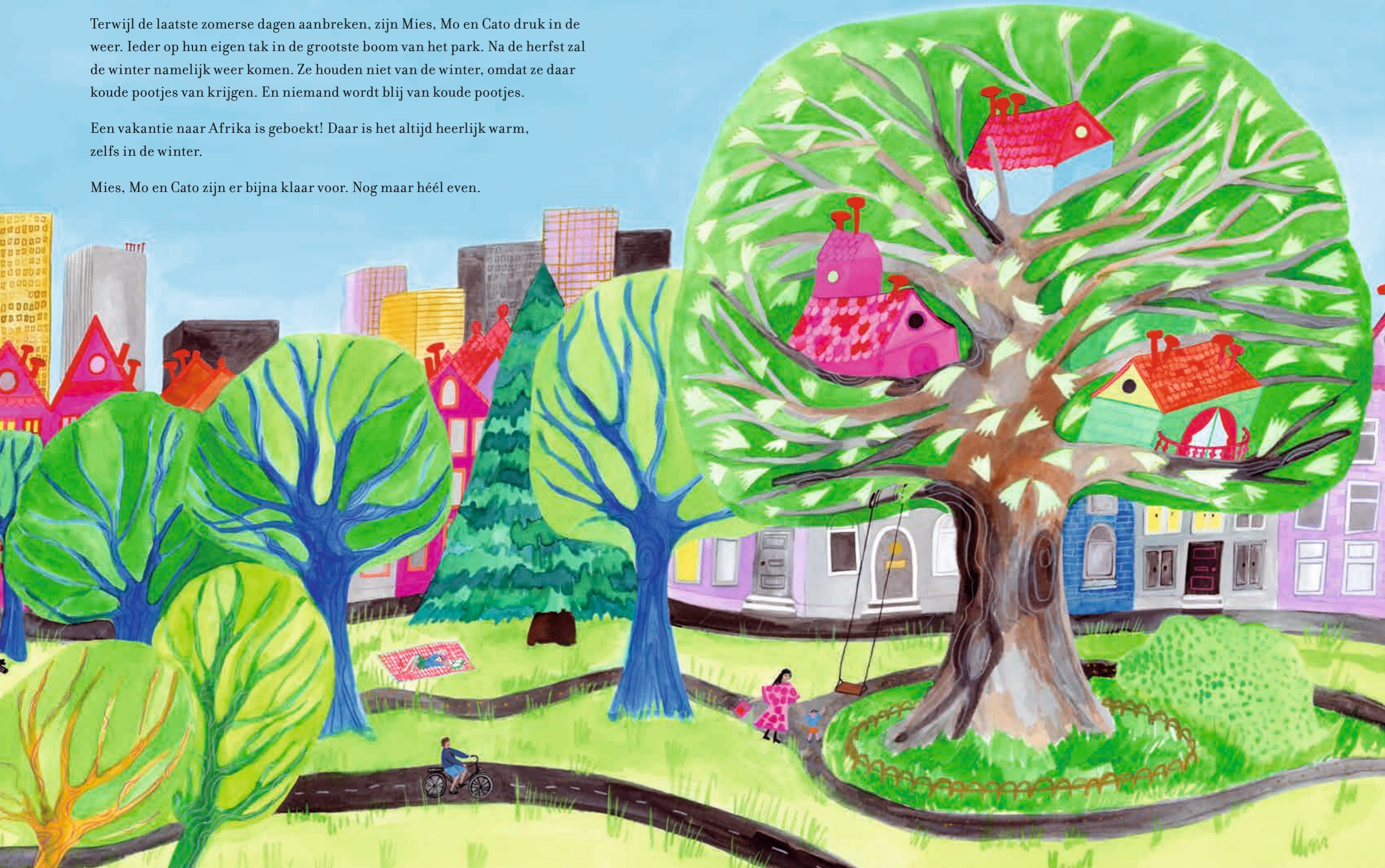
De Vier Windstreken

Terwijl de laatste zomerse dagen aanbreken, zijn Mies, Mo en Cato druk in de weer. Ieder op hun eigen tak in de grootste boom van het park. Na de herfst zal de winter namelijk weer komen. Ze houden niet van de winter, omdat ze daar koude pootjes van krijgen. En niemand wordt blij van koude pootjes.

Een vakantie naar Afrika is geboekt! Daar is het altijd heerlijk warm, zelfs in de winter.

Mies, Mo en Cato zijn er bijna klaar voor. Nog maar héél even.

Mies woont op de bovenste takken van de boom. Tussen de bladeren vliegen allerlei boeken in het rond. Mies bekijkt nauwkeurig welke er in de koffer mee moeten naar Afrika. Ze springt van de hak op de tak. "Dit romantische boek wel, maar dat spannende boek niet. Of het spannende boek toch ook, voor als het romantische te saai wordt?" Dan gniffelt ze: "De tortelduifjesverhalen saai? Laat me niet lachen!" Ondertussen wordt de stapel 'welke wel' steeds hoger. De stapel 'welke niet' staat er maar magertjes bij.

Mo woont in het midden van de boom. Ze wil graag goed voor de dag komen in Afrika. Met krulspelden in haar veren en haar vleugels tiptop in de plooi tuurt Mo in de spiegel.

“Nee, deze lippenstift staat echt niet bij mijn schoenen! Misschien moet ik er één met glittertjes proberen! Of zou het aan de schoenen liggen? Laarsjes in zo’n knalkleur zouden toch overal bij moeten staan?” En met een diepe duik verdwijnt ze in haar schoenenkast.